

אני מקווה שסוף סוף תהיה שביטה!
כותב גימנזיסט צעיר ביומנו האינטימי

זה יתן לנו זמן לנוח ולעבוד על עוד כמה שגיעות ששוארו לי בכתיב. ואם נמצא סידור לילדים, אולי נוכל ללכת יחד להצגה יומית בקולנוע.

כבר מזמן לא הלכנו לקולנוע מפני שאין מי שיעשה לנו ביביסמינג. אז אנחנו מסתכלים בזה. פעם אני יושב ופעם היא אף בידי.

5/3/61 סוף סוף שביטה!
אחרי כל כך הרבה זמן שאנחנו מחכים,
סוף סוף עשו את השביטה. אני יודע ש-
המורים צודקים וצריך להוסיף להם על
המסקרות מפני שהמסקרות לא מספיקה.
אני יודע את זה מהמורה לעברית, שברקושי

למדנו תפול בילדים קטנים ואיך מחבטים
חיסוליים ועוד כל מיני דברים כאלה ואכשיו
אפילו דייסה אני כבר יכל לבשל לבד בלי
עזרה מהצד. רצינו גם ללמוד לטקן גרבים
ואבל ראינו שזה ילך על חשבון הלימודים
אבל הפסקנו.

17/2/60 הלמודים הורגים אותי
 אני עובד קשה מאוד בלימודים עכשיו
 ואין לי הרבה זמן להכין שעורים. מפני
 שמיד אחרי הצילצול האחרון, אני רץ ללגו,
 להוציא את הילדה של המורה לעבירת
 ולקחת אותה הביתה, ואחר כך להספיק
 גומחות לעשות כצת קניית. הקניית על
 גולות לי הרבה זמן, מפני ששטחו על

תב, אני חושב שאני בסדר גמור. גם המחנך
גומר היום להורים שלא צריך להבהיל מזה
שעברתי לשישית עם מספיק בקושי בעב-
רית. זה ומני מאוד, מפני שאני מקבל כל
יום בערב שיעורים פרטיים עם המורה ל-
עברית. אני מתקדם מאוד. אתמול הלכנו
לקולנוע להצגה שנייה וראינו את "העכובזה"
ואחריה בסרטם הרבה זמן. המורה הראתה
לי את כל השיעויות בסרגום העברי שהוא
בכלל לא בסדר. כשהלשל אומר למשל ב-
kick him out. או בתרגום כחוב:
דורק אותו החצוזה, בזמן שצריך
להיות כחוב: תבאט אותו החצוזה
אבל המורה לא יודעת מה זה kick him

מציאה של שמש

אני מעלעל בדפים צהובים של מחברת חשבון, חלק מיומנו של תלמיד גימנסיה שהובאו אלי עלידי שמש אחד מבית-ספר תיכון, שבגלל השביתה הטילו עליו לנקות את כל החדרים מהליכלוך.

כאשר התחיל השמש לנקות את השמי-
ניות והזיז את הארון עליו עומד הגלובוס,
נפל ארצה צרור דפים ממחברת חשבון
שהיו מחוברים בסיכה. את הדפים האלה
רצה למסור למנהל אבל המנהל סירב לקבל
אותם מפני שהוא לא משתף פעולה בזמן
השבתה.

מאחר שהשמש לא רצה להיות אחראי,
מסר לי את הדפים כדי למצוא את בעל
האבידה במצעות מכתבים לרותי אן עיון
ראשון בנייר ששיכנע אותי שיש לדברים
הללו ערך צבורי יותר גדול ממה שזה נראה
ברגע הראשון.

אני יודע שמה שיש לי ביד אינו שלם,
אבל אני יודע להיכן נעלמו הדפים האחרים;
אך גם כך זה מספיק בשביל לקבל
תמונה ברורה ולזרוע אור על עולמם הפנימי
מי של תלמידים קטנים וחופניים הנדלקים
להצגות יומיות בלי תור ובלי דרך ארץ.

1/9/57 היום הראשון בכיתה חדשה

סוף סוף אני יושב בחמישית. רק היום
באתי ואדיין קשה לי להסרגל. מהחברים
השינים שלי מכיתה ח, רק שנים עברו אתי
לג'מסיה. את אפרים הכניסו למזמה ל
רעילת ואת מוטקס בוברגר לכיתה שלי.
את התלמידים האחרים אני מכיר, אבל הם
בתח יותר מוצלחים ממוטקס זה, שאני
כבר לא סובל אותו מכיתה ג'. הוא רצה
לשבת אתי יחד על אותו ספסל אבל לא
נתתי לו, וכשהתאקש תקעטי לו מכות,
עד שנזכנס המנחם החדש והפרדי. בתור
עונש על המכות, הושיב אותי בספסל הרא'
שון ואמר שישים עלי עין. אמרתי לו שהוא
מפחיד ורובובים.

אחרי השיעור הראשון עם המנחה החדש, שקראנו לו ג'ורג' מפני שהוא מנענע את האזנים שלו כשהו מרגיז, ננסה חתיכה אחת נחמדה שגינעה את ה... אני לא יודע איך כותבים את זה בעברית בלי שגיעות, ואמרה שהיא המורה לעברית ותעשה שיעור היכרות. קרצתי לה בעין אבל לא הרגישה. נכנעה שאני לא קורץ טוב. צריך ללכת עוד פעם לחיים שילמד אותי.

בהפסקה הגדולה הלכנו לשתות אקספרסו
וחורנו אחרי הצלצול. המחנך נורא כעס
ואמר, שאם עוד פעם נאחר, יכניס לנו
הארה ביומן. סיפתת מחורבן מאוד בשביל
היום הראשון.

21/5/58 אחרי חופש פסח

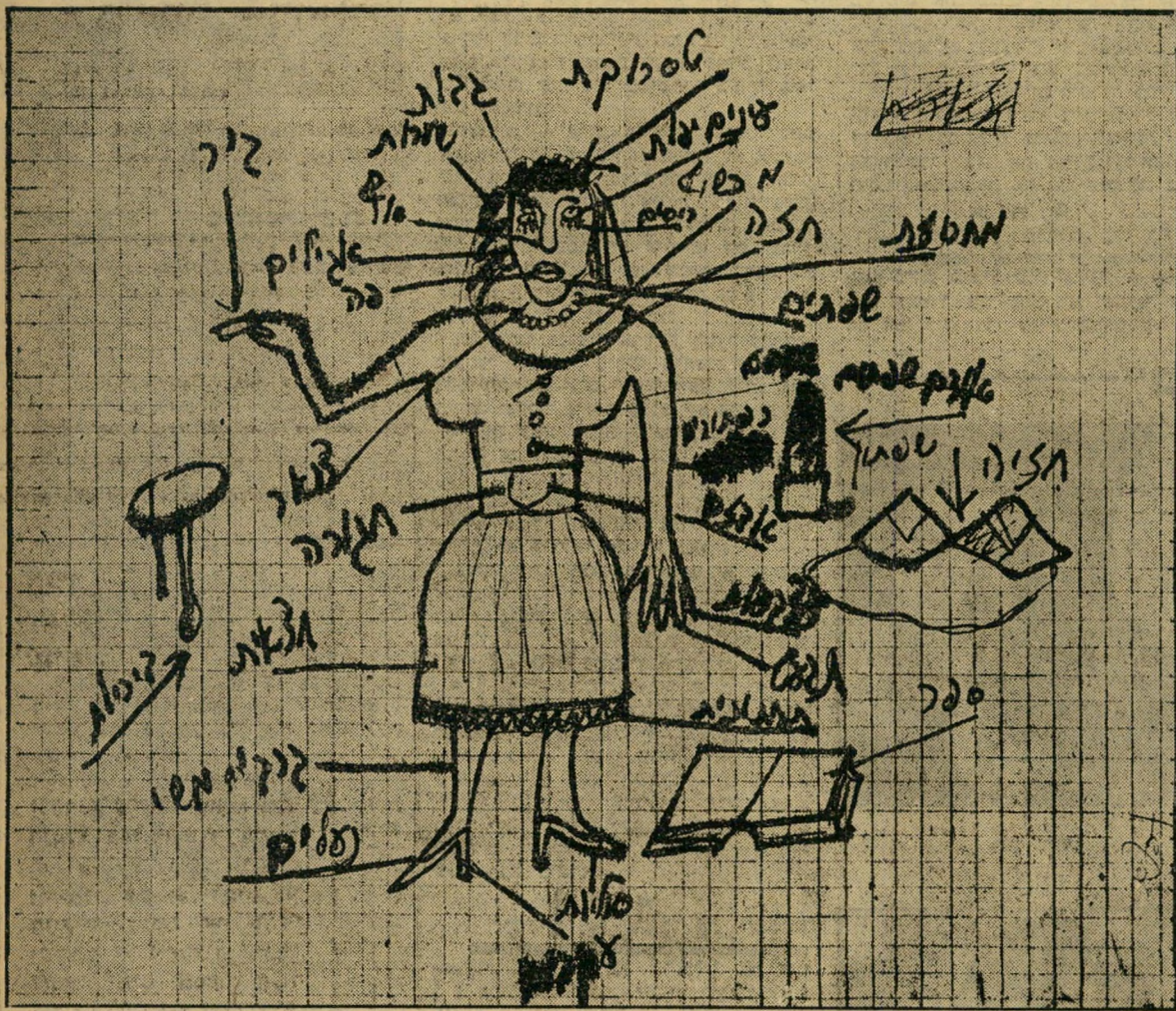
עוד מעט מתכוננים לבחינות השליש
שלישי. אני בסדר גמור, רק עושה המון
שיעורים בעברית. המנהל אמר שככה לא
יכל, ואני מוכרח ללמוד לכתוב בלי שגי
עות. אני באמת לא יודע למה אני עוד
כותב בשיעורים מפני שאת השיעורים לעב
רית אני באמת עושה. אני תמיד שמח
לראות את המורה לעברית נכנסת לכיתה,
ואני יושב בשורה הראשונה, ומסתכל עליה
כמה שהיא יפה ומתלבשת בחולצה טרקי
עם שררלים קצרים והתחצית שלה ירוקה
עם משבצות. תמיד מתי שיש מתקת לי
את החיבורים ואומרת לי, למה יש לך שגי
עות כאלה רועות? אני מתבייש, מפני שאני
באמת רוצה למצוא חן בעיניה. אז אני
חושב לי שחכי כדאי להגיד לה שהיא תלמד
אותי לכתוב עברית בלי שיעורים באופן
רשמי, אולי ככה ילך לי יותר טוב.

המחנך, כשאמרתי לו את זה, א

ראיון טוב מאוד ושוה מראה שיש נחונות מצדי להתקדם ואמר, שילך בעצמו לדבר אתה על זה. אחר כך חזר ואמר לי שהיא מסכימה. יש לה ראות נורע מחודדות.

5/12/58 בעממא השישית

מחוץ לקצט שגיעות בעברית, כשאני כו-

הגימנזיסט הצעיר למד עברית בכל המרץ שעמד לרשותו ויומנו היה מלא ציורים מהמין הזה.

מסתדרת עם המשקרות ועשיתי כבר חוכ-
מיות לצאת בחופש פסח לקהוף כותנה
ולעזור לה קצת בכסף, מפני שהיא הייתה
בסדר גמור אתי לה לקחה ממני תשלום
אבור השעורים ובעברית. אני כמעט ש'
כבר לא עושה שגיעות בבחיב. עקשית
כשתהיה הבהיטה, אוכל לגצל את כל הזמן
וגלך כבר סוף סוף להצגה יומית, אולי
אפילו היום. חבל שלא עושים הצגות קול-
נוע לפני הצהרים כמו שהיו פעם מזמן,
הצגות למחזרים עבודה.

מאחר ולא פרסמתי אלא קטעים נבחרים
הימיון נשארו בידי עוד הרבה זפים אור-
גניניים שאני שומר אותם אצלי ובהם גם
הרבה ציורים מעניינים על שיטות הוראה
חדשות לגמרי לעברית, ואולי אפילו לשפות
אחרות ואם ידעו כעל היום לקרוא את
הסמור הזה, שלא יתבייש לבוא ולקבל את
הימיון בבנוה השמטי מכאן את שמו.

כה אמר טוסבראה'נדל:

אל תסתכלי בזקנקן אלא במה שיש בו.

דיינו סופרמקת ואפשר לגמור את כל ה
קניות בכמה אחת. עם הילדים אני יוצא
לטייל רק פעמים בשבוע, מפני שביום
שלישי אני ערשה קצת בכיסה של חיתולים
ובכל יום בשש רוחץ את התינוק. זה גורא
נחמד לדרחץ את התינוק במים חמים. הוא
צוחק כל כך נחמד ובעיני מים על כל
החדר. בשביל השיעורים מעביר את
כל כל כך הרבה שם כמו קודם, אבל
המורה אמרה שאם אכתוב את המיכתבה
בשילה, תתקן לי בהזמנות זו את השגי
עות שלי ותראה לי איך כותבים בכו.
באנגלית היא טופסת מהר ועכשיו אני
בבר לא צריך להסביר לי את הטרסטים

9/5/60 המחשולים בדרך

אני לא יודע מה רצה ממני האיש הזה
שטפס אותי ברחוב וצקע עלי שאקוּב את
אשתי. אני לא יודע מה הוא רוצה ממני
ועל אולי אשה הוא מדבר. אני שהוא משוגע
או שיש לו סעות, מפני שמחוק למורה
לעבירה אני לא מכיר אף בחורה אחת
וגם אין לי זמן בשביל זה. כשכיוי אומרם
שתהיה בשיטת מורים. הלחי ותחיה בשיטת.

out אני רואה שהיא בכלל לא יודעת אנגלית. לכן הצעתי לה, שאם ערב אחד היא מלמדת אותי עברית אז בערב השני אני יכל ללמד אותה אנגלית. היא הסכימה. זה בכלל המאלה שלה שהיא תמיד מס' קימה וזה עוור ל הרבה מאוד אחרת, לא הייתי כל כך מתקדם אצלה.

25/6/59 אני עולה לשביעית

היום קיבלנו את התעודות ואני רואה שעברתי את כל הבחינות בסדר ועפילו בעבר רית קיבלתי מסמך +. זה מראה שאני מתקדם אבל לא מספיק. אמרתי למורה ש'דעתי שניסה בחוסר הגדול ביחד לנהריה, שנוכל ללמוד ביחד מה שיותר שעות ביום בלי שיפריעו. הכל היה כמעט בסדר, בים שיום אחד היא אמרה לי שלא יכולה לצאת אתי לכל תקופת החופש הגדול. רק לי שבריינים, מפני שאין לה איפה לשים את הילדונים. ראיתי שקשה לה עם השיעורים הפרטיים, מפני שאין לה עזרת והילדים צריכים תפול או הצעתי לה, שאם היא תלמד אותי איך מתפללים בילדים קטנים, אוכל לצזור לה בצל.